

og landene i Østersøregionen, bl.a. i Baltikum. Der tales om stor kriminalitet, både når det gælder økonomisk kriminalitet, smugling, nar-kohandel og prostitution. Vi foreslår, at vi undersøger dette område meget seriøst, skaffer os viden om problemerne, så vi kan tilbyde modeller til problemernes løsning.

Det er først og fremmest vigtigt med et godt samarbejde både mellem dem, der skal give, og dem, der skal modtage. Men det er også vigtigt at erkende, at hvis vi undlader at belyse det og gøre noget, er det her nok den største trussel imod de spirende nye demokratier, hvis vi ikke er parate, og hvis vi ikke skaber os samarbejds-mulighederne. Det synes jeg vi har arbejdet på i udvalget; det synes jeg var de nye muligheder, som den nye struktur har givet; jeg synes, vi har taget dem op, og jeg glæder mig til fortsættelsen.

Ministeren for nordisk samarbejde

(Marianne Jelved):

Jeg vil gerne indlede mit svar med at takke fru Hanne Andersen for indlægget her fra talerstolen. En redegørelse i Folketinget har jo en bestemt længde, som helst ikke må overskrides, og det kan godt være, at den redegørelse bør laves på en anden måde, end det er sket nu, mens jeg har haft ansvaret for det nordiske samarbejde, for de konkrete eksempler på, hvad det er for et arbejde, parlamentarikere laver på tværs af landegrænserne, er jo gode eksempler til at forstå, hvad det nordiske samarbejde også er ud over de overordnede linjer; som redegørelsen ofte er præget af. Så jeg vil gerne takke for dette bidrag til formidling af et meget værdifuldt stykke arbejde.

Jeg vil vende tilbage til hr. Søren Hansens indlæg, men også bruge fru Hanne Andersens indlæg til at sige, at det er jo på den måde, at vi i det nordiske samarbejde er vant til at arbejde: at vi sætter fokus på nogle bestemte områder, som optager os, fordi det er fælles anliggender, fælles problemer, fælles udfordringer. Og så foregår der et arbejde, som på et eller andet tidspunkt også resulterer i en fælles indsats.

Men tilbage til ordførerrækken, og der vil jeg så sige, at jeg vil gerne kvittere for de forventninger, der er givet udtryk for, til det arbejde, som jeg bl.a. har ansvar for i det nordiske samarbejde. Det var hr. Ole Stavad, der meget klart gjorde sine forventninger offentlige. Det forpligter jo selvfølgelig.

Men jeg vil også takke, fordi der har været udtrykt tilfredshed med det samarbejde, der er i det nordiske, og den indsats, der gøres. Jeg vil godt sige, at mine egne ambitioner er – som jeg i virkeligheden også synes det danske samarbejde imellem folketingsmedlemmerne, den danske delegation og i det her tilfælde samarbejdsministeren, men også med fagministrene på en lang række områder er præget af – at vi trækker på samme hammel med de samme målsætninger og de samme perspektiver i det nordiske samarbejde. Det er ikke præget af konfrontation og konflikter imellem parlamentarikere og ministre, for det er i virkeligheden meget frugtesløst, men af at skillelinjerne går imellem politiske forskelle og vurderinger. Det er mig en meget stor glæde at samarbejde med den danske delegation og med de øvrige nordiske parlamentarikere.

Så vil jeg sige, at det jo er rigtigt, som hr. Ole Stavad siger, at der jo ikke er nogen ting i det nordiske samarbejde eller i nogen andre vigtige forhold, i livets vigtige forhold, der er selvfølgelig. Alt, hvad man mener har værdi, kræver jo også, at man varetager ansvaret for at fastholde de værdier. Det er jeg enig i. Dagens gerning kræver i virkeligheden hver dag at fastholde sådan nogle ting, også det nordiske samarbejde.

Det er jo også derfor, der er brug for en fornyelse, en stadig ajourføring om jeg så må sige, med prioriteringer af den måde, det nordiske samarbejde foregår på. Derfor en lille uddybning af, hvad jeg har ment med redegørelsens bemærkninger om ministerrådssiden.

Der er i virkeligheden flere lag i det, for ministerrådssiden består jo både af Nordisk Ministerråds Sekretariat i Store Strandstæde, af den måde, ministrene samarbejder og prioriterer deres indsats på, og selvfølgelig også af, hvordan fagministrene i sidste ende varetager deres opgaver i fagministerrådene.

Der er virkeligheden et godt stykke vej igen, før vi rigtig har fået strukturerændringerne til at slå igennem også i det praktiske daglige arbejde. Der arbejdes i ministerrådssekretariatet med at styrke budgetlægningen, styrke ikke mindst ansvarsfordelingen, ansvaret for, hvordan budgetterne føres ud i livet, og ansvaret for, hvordan de nordiske midler varetages i de enkelte institutioner.

Der er et problem ved den måde, som ministerrådssekretariatet ansætter medarbejdere på, fordi der i løbet af en relativt kort årrække, og